

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.324 van 25 november 2014
in de zaak A. 208.749/X-15.867.**

In zake : Jo DENDAS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Verstraeten
 kantoor houdend te 3000 Leuven
 Vaartstraat 70
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD AARSCHOT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Cies Gysen
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Antwerpsesteenweg 16-18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 mei 2013, strekt tot de
nietigverklaring van :

- “1) Het besluit van Ascento aangesteld door het college van Burgemeester en Schepenen van de stad Aarschot zoals aan verzoekende partij meegedeeld per schrijven d.d. 6 maart 2013 dat hij niet geslaagd was voor het mondelinge gedeelte van de selectieprocedure voor de functie van departementshoofd technische zaken stad Aarschot
- 2) Het besluit van het college van Burgemeester en Schepenen van de stad Aarschot d.d. 4 maart 2013 houdende de resultaten van het aanwervingsexamen voor de voltijdse betrekking van departementshoofd technische zaken, niveau A (A5a —A5b) in statutair verband/kennisname eindexamenverslag;
- 3) Het besluit van het college van Burgemeester en Schepenen van de stad Aarschot d.d. 11 maart 2013 houdende de benoeming op proef van de heer [B.J.] als voltijds departementshoofd technische zaken, niveau A (A5a —A5b).”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van der Gucht heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 oktober 2014.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ellen Vandensande, die *loco* advocaat Johan Verstraeten verschijnt voor verzoeker, en advocaat Els Gypen, die *loco* advocaat Cies Gysen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is sedert 16 mei 2012 in statutair verband aangesteld als diensthoofd Openbare Werken bij de stad Aarschot.

3.2. Op 22 november 2012 verklaart het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot (hierna : het college) een betrekking vacant van departementshoofd Technische Zaken, niveau A (A5a en A5b) in statutair verband.

3.3. Op 14 januari 2013 beslist het college om de aanwervingsprocedure, die een schriftelijk en een mondeling examengedeelte omvat, aan het extern selectiebureau Ascento uit te besteden.

Op diezelfde dag beslist het college om zeven kandidaten, waaronder verzoeker en J.B., tot het aanwervingsexamen toe te laten.

3.4. Op 28 januari 2013 beslist het college dat de selectiecommissie voor het afnemen van het aanwervingsexamen als volgt wordt samengesteld:

- voorzitter: E.P., Ascento;
- lid: N.D., afdelingshoofd Technische Uitvoeringsdiensten van de stad Tienen;
- lid: R.C., diensthoofd Technische Zaken van de gemeente Scherpenheuvel-Zichem;
- secretaris: E.D., Ascento.

3.5. Op 13 februari 2013 verklaart de selectiecommissie de volgende drie kandidaten geslaagd voor het schriftelijk examengedeelte :

J.B.	77,5/100
Verzoeker	71,5/100
R.V.	67,5/100

3.6. Op 18 februari 2013 sluit het college zich bij de voormelde beslissing aan.

3.7. Op 21 februari 2013 vindt het mondeling examen plaats. De selectiecommissie verklaart diezelfde dag J.B. als enige voor de beide examengedeelten geslaagd.

Op 4 maart 2013 beslist het college, “[g]elet op” onder meer “het eindexamenverslag van 21.02.13 betreffende het aanwervingsexamen voor de voltijdse betrekking van departementshoofd technische zaken, niveau A (A5a – A5b) in statutair verband en de toelichting bij het mondeling examengedeelte” dat J.B. als “enige kandidaat geslaagd” is.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.8. Bij brief van 6 maart 2013 van Ascento wordt verzoeker meegedeeld dat hij niet geslaagd is in het mondeling examengedeelte.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.9. Bij beslissing van 11 maart 2013 van het college wordt J.B. benoemd op proef als voltijds departementshoofd Technische Zaken, niveau A (A5a – A5b).

Dit is de derde bestreden beslissing.

3.10. Bij brief van 25 maart 2013 worden aan verzoeker de beslissingen van 22 november 2012, 14 januari 2013, 21 januari 2013, 28 januari 2013, 18 februari 2013, 4 maart 2013 van het college meegedeeld, alsook het gedeelte van de motivering van de examenjury bij de resultaten van het mondelinge examengedeelte dat op hemzelf betrekking heeft. Het gedeelte met betrekking tot de andere kandidaten wordt hem niet overgemaakt, omdat deze als informatie met betrekking tot de persoonlijke levenssfeer wordt beschouwd.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4.1. Verzoeker roept in een eerste middel de schending in van de formele- en materiële motiveringsplicht.

Hij bekritiseert dat de brief van 6 maart 2013 van Ascento enkel vermeldt dat hij niet geslaagd is voor het mondeling examengedeelte, zonder dat zelfs maar een examencijfer wordt meegedeeld. Het examenverslag van 21 februari 2013 betreffende het mondeling examengedeelte kent hem een score toe van 56 op 100, zonder aan te geven hoe de jury tot dit examencijfer is gekomen. Hij betoogt dat niet enkel gepeild werd naar zijn kennis, dat het cijfer van 56 op 100 niet wordt toegelicht en dat er naast het jurygesprek een zogenaamde aanlegtest van hem werd afgenomen, waarop hij de score “sterk” behaalde en waarvan hij niet kan zien hoe deze in de totaalscore van 56 op 100 vervat zit. Verder argumenteert hij dat de motivering die is opgenomen in het examenverslag niet overeenstemt met de uitnodiging van Ascento, dat een hele pagina aan zijn persoonlijkheid wordt gewijd, maar dat slechts minder dan een vierde van een pagina aan zijn motivatie en professionele verwachtingen wordt gewijd. Het is hem onduidelijk hoe deze verhouding zich naar de toegekende score heeft vertaald.

4.2. In zijn memorie van wederantwoord blijft verzoeker er bij dat de formelemotiveringsplicht niet is nageleefd, aangezien hij geen volledig dossier van de verwerende partij mocht ontvangen (de kandidatuurstelling en de beoordeling van het mondelinge examengedeelte van J.B. werd hieruit weggelaten) en nergens verduidelijkt is waarom hij op het mondelinge examengedeelte slechts een score van 56 op 100 behaalde. Hij merkt op, na inzage van het administratief dossier, al evenmin te begrijpen waarom J.B. voor hetzelfde examengedeelte een score van 75 op 100 heeft behaald. Immers scoorde hijzelf beter op de aanlegtest “algemeen redeneervermogen, denksoepelheid en

creativiteit” en heeft J.B. geen enkele ervaring met het werken voor een openbaar bestuur, hetgeen niet te rijmen valt met de in de functiebeschrijving vastgestelde kennisvereisten. De beide kandidaten werden niet op dezelfde wijze beoordeeld.

4.3. In zijn laatste memorie betwist verzoeker vooreerst met klem dat hij voldoende kennis zou hebben van de motieven van de bestreden beslissingen. Het is hem immers tot op heden nog steeds niet duidelijk op welke wijze de verwerende partij de aanlegtest in de beoordeling van de kandidaturen mee heeft opgenomen of hoe de puntentoekenning is verlopen. Verder betwist verzoeker met klem dat hij op een identieke wijze als J.B. werd beoordeeld. De verwerende partij heeft immers bepaalde competenties, waarover zowel hijzelf als J.B. beschikken, bij de beide kandidaten verschillend beoordeeld, hetgeen treffend wordt geïllustreerd door het voorbeeld van het plegen van overleg bij het nemen van beslissingen. Bovendien heeft de verwerende partij geen rekening gehouden met de relevante werkervaring, hoewel zij dit verplicht was op grond van artikel 23 van de van toepassing zijnde rechtspositieregeling.

Beoordeling

5.1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen’ verplichten de overheid in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Het belangrijkste doel van de verplichting tot uitdrukkelijke motivering is dat verzoeker in de hem betreffende akte zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, zodat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Aan die formelemotiveringsplicht kan worden voldaan door een verwijzing naar een verslag, zoals te dezen een examenverslag, op voorwaarde dat de inhoud van dat verslag waarnaar wordt verwezen, aan de rechtzoekende ter

kennis is gebracht, dat het zelf afdoende gemotiveerd is, en dat het wordt bijgevalen in de uiteindelijke beslissing.

5.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State om zijn beoordeling in de plaats van die van de administratieve overheid te stellen. De Raad is in de uitoefening van zijn wettigheidsstoezicht slechts bevoegd om na te gaan of deze overheid de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

5.3. Artikel 23 van de rechtspositieregeling van de verwerende partij bepaalt:

“[...]

Het examenprogramma bestaat uit 2 delen:

1. een schriftelijk gedeelte 60 punten

Het schriftelijk gedeelte omvat:

a) een gevalstudie: de specifieke beschrijving van één of meer (probleem)situaties of praktijkgevallen die verband houden met de functie en waarover eventueel gegevens tijdens het examen aan de kandidaat kunnen worden bezorgd. De wetgeving of specifieke kennis m.b.t. de functie kan hierin worden verwerkt. Hierbij kan onder meer gepeild worden naar het analytisch en synthesevermogen van de kandidaat en de kennis van de Nederlandse taal.

b) toetsing van de kennisvereisten verbonden aan de functie, waarin de wetgeving of specifieke kennis m.b.t. de functie wordt verwerkt.

Hierbij kan tevens gepeild worden naar de computervaardigheid van de kandidaat, in overeenstemming met de specifieke vereisten van de functie.

2. een mondeling gedeelte 40 punten

Het mondelinge gedeelte omvat een evaluatie van de overeenstemming van het profiel van de kandidaat met de specifieke vereisten van de functie, evenals van zijn motivatie, persoonlijkheid, eventuele werkervaring, leidinggevende capaciteiten, vakkennis en van zijn interesse voor het werkdomein.”

5.4. De functiebeschrijving somt de volgende kennisvereisten op:

- Grondige kennis van de basisregelgeving op het niveau van het bestuur (gemeentedecreet, wetgeving, openbaarheid van bestuur, wetgeving overheidsopdrachten, ...)
- Kennis van de specifieke regelgeving in verband met de afdeling of dienst
- Kennis van moderne managementtechnieken
- Kennis van de software van de afdeling of dienst
- Grondige sectorkennis
- Basiskennis van de werking van het bestuur in zijn geheel.

Met de mondelinge proef wordt beoogd de overeenstemming na te gaan “van het profiel van de kandidaat met de specifieke vereisten van de functie, evenals [...] zijn motivatie, persoonlijkheid, eventuele werkervaring, leidinggevende capaciteiten, vakkennis en [...] zijn interesse voor het werkdomein”.

De tweede bestreden beslissing verklaart verzoeker niet geslaagd voor de examens voor de betrekking van departementshoofd (A5a – A5b) omdat hij slechts 56 op 100 punten behaalde voor de mondelinge proef, hetzij minder dan de vereiste 60 % van de punten voor dat examengedeelte.

5.5. Vastgesteld wordt dat verzoeker, naast zijn puntencijfer (56 punten op 100), tevens kennis heeft kunnen nemen van het examenverslag, hem beide toegestuurd bij brief van 25 maart 2013, en inzonderheid van de redenen waarom hem het voormelde puntencijfer is toegekend. Verzoeker betoogt dat die motivatie niet overeenstemt met de voornoemde kennisvereisten en dat het niet duidelijk is op basis waarvan de selectiecommissie tot een puntentoekenning van 56 op 100 is gekomen of hoe de 7 op 10 die hij behaalde voor de aanlegtest in de eindbeoordeling is verwerkt. Het mondeling examen bestond volgens hem uit een aanlegtest en een gesprek met de jury.

5.6. Blijkens het eindexamenverslag van 27 februari 2013 van de examencommissie wordt de quotering van verzoeker voor het mondelinge gedeelte als volgt verantwoord:

“Niet geslaagde kandidaat

Jo Dendas

Behaalde op de schriftelijke proef 71,5/100.

Behaalde op de mondelinge proef 56/100

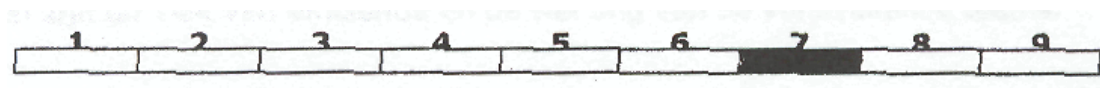
CAPACITEITEN

Normgroep: Universitair

Algemeen redeneervermogen, denksoepelheid en creativiteit

Het vermogen van de kandidaat om een principe te vinden in een configuratie van figuren. De test is niet verbaal, waardoor het correct oplossen van de vraagstukken minder sterk afhankelijk is van de taalbeheersing en de culturele achtergrond van de kandidaat.

De score van de kandidaat (stanine 7) is ‘sterk’ ten aanzien van de normgroep (universitair opleidingsniveau). De kandidaat beschikt over een sterk inductief redeneervermogen. Hij heeft een goede denksoepelheid en is goed in staat tot creatief redeneren.

Achtergrond

Jo Dendas studeerde af als industrieel ingenieur bouwkunde in 2001. De eerst[e] 10 jaar heeft de kandidaat vooral als landmeter gewerkt en tevens als ingenieur patrimoniumbeheer.

Deze laatste functie heeft hij 5 jaar uitgeoefend bij Infrabel. Hij keek uit naar een nieuwe uitdaging aangezien hij vast zat in de onderneming. Hij was vooral gefrustreerd met het feit dat de organisatie niets deed [...] met verbetervoorstellen die vanuit de werkvloer kwamen. Veranderingen liepen zeer moeizaam binnen de organisatie. Sinds 2011 werkt de kandidaat aan de Stad Aarschot als Diensthoofd Openbare Werken.

Motivatatie/ Professionele verwachtingen

Jo Dendas geeft aan dat het voor hem duidelijk was om op termijn het departementshoofd Technische Zaken op te volgen. Hij geeft tevens aan dat hij reeds bepaalde taken samen met het huidige Departementshoofd waarneemt. De kandidaat geeft aan dat hij deelneemt aan de selectieprocedure aangezien de gelegenheid zich aanbiedt. Hij wil graag zijn kans grijpen, tevens geeft hij aan een goede verstandhouding te hebben met zijn collega's wat zijn overstap vergemakkelijkt. Over de inhoud van de functie is de kandidaat zeer summier: dossiers opvolgen, delegeren en vertrouwen op medewerkers.

Persoonlijkheid

Jo Dendas maakt een rustige indruk. Hij communiceert summier en zeer stil. Tijdens het gesprek belicht hij telkens delen van de verantwoordelijkheden van het Departementshoofd Technische Zaken nl. deze van de Uitvoeringsdiensten. We missen bij de kandidaat een brede kijk, hij spits[t] zijn voorbeelden telkens toe op kleine deelaspecten en kan de jury geen breder beeld geven van de functie. Zo heeft hij bij voorbeeld het aspect groenbeheer op geen enkel moment aangehaald. Door zijn weinig uitgewerkte argumenten en voorbeelden en zijn summiere kijk op de functie, mist hij slagkracht en kan hij moeilijk overtuigen. Ook missen we een slagkracht in zijn communicatiestijl. De kandidaat communiceert zowel

verbaal als non-verbaal weinig overtuigend en kan hier nog in groeien. Naar klanten toe stelt hij zich voldoende klantvriendelijk op. Hij onderzoekt klachten en koppelt deze tevens terug naar desbetreffende persoon/organisatie. Hij [...] informeert de burger/organisatie en volgt hierbij de geijkte procedure.

Jo Dendas verkiest een open communicatiestijl. Hij vindt inspraak zeer belangrijk en past dit reeds toe in zijn huidige functie: hij geeft burgers inspraak in bepaalde dossiers. Terugkoppelen en feedback geven ervaart de kandidaat als noodzakelijk, wel mag de kandidaat opletten dat hij hierna nog in staat is om een beslissing te nemen. Hij is erg bezig met dialoog en terugkoppeling maar moet op het einde een beslissing nemen, waar niet iedereen zal achterstaan. Ook hier bemerken we eerder een weinig doorgedreven houding en heeft hij het moeilijker om beslissingen/verantwoordelijkheid op te nemen. Hij zoekt veel steun (collega's - inspraak burgers) en zal in tweede instantie pas beslissingen nemen. Naar het halen van deadlines toe werkt de kandidaat pragmatisch, wanneer deze dreigen niet gehaald te worden is hij in staat prioriteiten te stellen. Wel bemerken we a.h.v. voorbeelden, dat hij zich vooral bezig houdt met kleinere projecten en de voorkeur geeft aan het verwezenlijken van doelen op korte termijn. Deze impact moet voor de kandidaat vooral te voelen zijn op vlak van efficiëntie en de werking van de verschillende teams.

Jo Dendas profileert zich als een leidinggevende die vooral in dialoog wil gaan. Hij wil graag overlegmomenten inlassen, die er nu ook al zijn, maar hij kan niet aangeven wanneer deze juist plaatsvinden. Dit overleg moet volgens de kandidaat op twee vlakken plaatsvinden. Enerzijds met de Diensthoofden en anderzijds met de verantwoordelijke Schepen. De kandidaat geeft zelf aan dat hij nog kan groeien om meer op maat te communiceren met het meer uitvoerend personeel. Jo Dendas heeft een directe communicatiestijl naar medewerkers toe. Hij kan nog leren zijn stijl aan te passen aan de situatie/persoon. We bemerken dat hij momenteel weinig overtuigend en eerder aarzelend optreedt. Bij problemen met werknemers verkiest hij dit aan te kaarten op evaluatie momenten en is minder geneigd directe actie te ondernemen. Hierdoor worden problemen op de lange baan geschoven en dreigen ze te escaleren. De kandidaat geeft aan dat er zaken kunnen verbeterd worden in de huidige werking van de diensten. Hij heeft verbetervoorstellen maar deze zijn eerder kleinschalig en missen impact op de totale werking. Zijn visie beperkt zich tot de uitvoeringsdiensten en zoals reeds aangehaald werd zijn de verbeteringen eerder summier. Hij mist een open vizier en zit vooral vast in kleine deelaspecten. Zijn beleidsvisie is hierdoor minder breed en vooral toegespitst op kleine deelaspecten van de functie van departementshoofd. Hij blijft vooral hangen in de visie die hij als diensthoofd heeft.

Jo Dendas is voldoende organisatie sensitief en weet wat er leeft binnen een openbaar bestuur. Hij heeft een integere werkhouding en is voldoende samenwerkingsgericht.”

De aangevoerde motieven hebben betrekking op de werkervaring van verzoeker, zijn motivatie voor de te begeven betrekking, zijn

visie op de inhoud van de functie en de verantwoordelijkheden van het departementshoofd en zijn communicatie- en leiderschapsstijl. De examenjury somt ter verantwoording van de totaalscore een aantal positieve en negatieve punten op, die zij bij het aanhoren van verzoeker heeft opgemerkt. De genoteerde pijnpunten geven aan wat de jury aan verzoeker als minpunten heeft aangerekend. Hieruit blijkt om welke redenen verzoeker voor het mondeling examengedeelte niet geslaagd wordt verklaard. De formelemotiveringsplicht vereist verder niet dat de motieven van de motieven kenbaar worden gemaakt.

In zoverre de schending van de formelemotiveringsplicht wordt aangevoerd, is het middel ongegrond.

5.7. Wat de door verzoeker aangevoerde schending van de materiëlemotiveringsplicht betreft, dient vastgesteld dat hij niet aantoont dat de in het examenverslag met betrekking tot zijn persoon vermelde minpunten niet terecht zouden zijn. Anders dan verzoeker voorhoudt, kunnen deze motieven wel degelijk betrokken worden op het programma van het mondelinge gedeelte van het examen, hetwelk, zoals gezien, beoogt de overeenstemming na te gaan “van het profiel van de kandidaat met de specifieke vereisten van de functie, evenals [...] zijn motivatie, persoonlijkheid, eventuele werkervaring, leidinggevende capaciteiten, vakkennis en [...] zijn interesse voor het werkdomein”. Het feit dat tijdens het mondelinge examengedeelte veeleer de algemene geschiktheid van de kandidaat voor de functie wordt getoetst dan diens strikte vakkennis, is niet onredelijk of anderszins onrechtmatig, mede gelet op het feit dat deze kennis reeds tijdens het schriftelijk examengedeelte werd getest. De examencommissie beoordeelt verder autonoom het relatieve belang dat zij aan de verschillende aspecten van het onderzoek hecht en komt op grond daarvan tot het besluit dat de kandidaat al dan niet geslaagd is voor de proef. De omstandigheid dat verzoeker beter scoort op de aanlegtest “algemeen redeneervermogen, denksoepelheid en creativiteit” en dat hij in tegenstelling tot J.B. over relevante werkervaring bij een openbaar bestuur beschikt, staat er als zodanig niet aan in de weg dat de examenjury tot de bevinding komt dat hij “zowel verbaal als non-verbaal weinig overtuigend [communiceert] en hier nog [kan] in groeien” en dat zijn

“beleidsvisie [...] minder breed [is] en vooral toegespitst op kleine deelaspecten van de functie van departementshoofd” en dat hij “vooral [blijft] hangen in de visie die hij als diensthofd heeft”.

Verzoeker en J.B. blijken op grond van dezelfde criteria te zijn beoordeeld. De omstandigheid dat bij de beide kandidaten een aantal gelijklopende positieve gegevens worden vastgesteld, zoals bijvoorbeeld het openstaan voor overleg, belet niet dat zij uiteindelijk toch verschillend worden beoordeeld. Uit de motivering van het examenverslag blijkt dat bij verzoeker, niettegenstaande tal van vastgestelde positieve elementen, toch een aantal minpunten worden vastgesteld, die niet bij J.B. worden vastgesteld, en die de verschillende scores kunnen verantwoorden. Wat het door verzoeker zelf aangehaalde voorbeeld van het overleg betreft, wordt, wat verzoeker betreft, “eerder een weinig doorgedreven houding” aangemerkt en wordt opgemerkt dat “hij het moeilijker [heeft] om beslissingen/verantwoordelijkheid op te nemen”. Deze negatieve punten worden bij J.B. niet vermeld. Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden waar hij in zijn laatste memorie voorhoudt dat “[d]it concreet voorbeeld zeer duidelijk [illustreert] dat [verzoeker] niet op eenzelfde wijze werd beoordeeld als [...] [J.B.]”.

5.8. Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker niet aantoont dat de verwerende partij onredelijk of anderszins onrechtmatig heeft gehandeld door hem op grond van de aangegeven motieven een score van 56 punten op 100 toe te kennen. Ook in zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, is het middel ongegrond.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

6.1. Verzoeker roept in een tweede middel de schending in van het onpartijdigheidsbeginsel.

Hij bekritiseert dat jurylid R.C. als diensthoofd Technische Zaken van de gemeente Scherpenheuvel-Zichem deel uitmaakte van de jury van de selectieprocedure, terwijl medekandidaat J.B. deel uitmaakt van de gemeenteraad van diezelfde gemeente. Verzoeker meent dat het voormelde jurylid niet met de vereiste objectiviteit over de door J.B. afgelegde proef kon oordelen en dat hij een persoonlijk belang had om hem positief te beoordelen, aangezien hij “deel uitmaakt van de coalitie die bevoegd is om over zijn positie als departementshoofd technische zaken van de gemeente Scherpenheuvel-Zichem te oordelen”.

6.2. In zijn memorie van wederantwoord dupliceert verzoeker dat de gemeenteraadsverkiezingen plaats vonden op 14 oktober 2012, zodat lang voor 2 januari 2013, datum sedert dewelke J.B. gemeenteraadlid is, gekend was wie gemeenteraadslid zou worden. Dit laatste was derhalve ook ten tijde van de organisatie van de selectie al gekend. Overigens acht verzoeker het niet geloofwaardig dat er geen contacten tussen J.B. en R.C. zouden zijn. Een diensthoofd Technische Zaken komt meermaals in contact met de gemeenteraad, “al was het maar in verband met de budgettering en dergelijke meer”. Hij merkt verder op dat de verwerende partij lijkt te vergeten dat J.B. ook deel uitmaakt van een politieke partij, die mee de bestuursmeerderheid vormt in Scherpenheuvel-Zichem en hierdoor inspraak heeft in personeelszaken. Ten slotte merkt hij op dat hij niet op voorhand op de hoogte was wie de andere kandidaten en hun functies waren, en dat hij pas op 6 maart 2013 de nodige kennis verwierf van het feit dat J.B. gemeenteraadslid is.

6.3. In zijn laatste memorie benadrukt verzoeker dat J.B. als gemeenteraadslid een directe gezagsverhouding heeft ten aanzien van jurylid R.C. en dat eerstgenoemde rechtstreeks kan beslissen over de functie van laatstgenoemde. Aangezien de verkiezingen reeds plaatsvonden in oktober 2012, bestond de hiërarchische verhouding *de facto* al langer dan 1 januari 2013.

Beoordeling

7.1. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij voorhoudt dat “[R.C.] tijdens de selectieprocedure als ondergeschikte zijn meerdere [diende] te beoordelen”, met name J.B. Verzoeker gaat er wat dit betreft verkeerdelijk van uit dat tussen een gemeenteraadslid en een diensthoofd van dezelfde gemeente een directe gezagsverhouding bestaat en dat J.B. in zijn hoedanigheid van gemeenteraadslid rechtstreeks over de functie van de tussenkomende partij zou kunnen beslissen.

7.2. Verzoekers betoog dat J.B. deel uitmaakt van de coalitie die bevoegd is om over de positie van R.C. als departementshoofd Technische Zaken van de gemeente Scherpenheuvel-Zichem te oordelen, volstaat voorts niet om een persoonlijk belang en een schending van het onpartijdigheidsbeginsel in hoofde van laatstgenoemde aan te nemen.

Het middel is ongegrond.

V. Algemeen besluit

8. Het beroep moet in elk geval als ongegrond worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientwintig november 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Johan Lust,	kamervoorzitter,
	Pierre Lefranc,	staatsraad,
	Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust